

Arra ébredtem, hogy tavasz van. És már önálló vagyok. Irány a fürdőhely. Vonszolódik a villamos. Ott akartam leszállni a háznál. De valami visszafogott. Elvadult a kert. A kapu megroggyant, a facsipkék elkorhadtak, a létra foghíjas lett, nem, nem, és dőcögtem tovább.

Ma már nem vagyok ilyen érzékeny. Leszálok, be is megyek. De minek, de minek, kérdezgetem.

